

Verksamhetsberättelse 2019

Styrelse

Vid Stockholms Flygsportförbunds årsmöte den 27 februari 2019 valdes följande styrelse:

Ordförande: Björn Hårdstedt

Vice ordförande: Stefan Revestam

Ledamöter: Mikael Hansson, Tomas Peterson, Lars Ekstedt, Claes Bertenstam och Sanna Wijkander.

Styrelsen har haft fyra sammanträden under året, i Flygsportförbundets och KSAK:s gemensamma lokaler i Alvik.

Aktiviteter

Stockholms Flygsportförbund har fortsatt arbetet från tidigare år, främst att stödja föreningarna i anläggningsfrågor. Med tim-arvoderad ordförande har vi nu resurser för sådant intressebevakningsarbete som inte ryms inom det ideella uppdraget – främst aktiviteter under dagtid, vilket avsevärt underlättat kontaktarbetet med myndigheter och andra parter vi för dialog med.

Liksom tidigare har ungefär en tredjedel av årets verksamhet handlat om anläggningar, en tredjedel om rekrytering och ungdomsverksamhet inklusive rapportering av LOK-stöd, och en tredjedel till interna processer, som samverkan med andra flygsportorganisationer.

Under 2019 har vi börjat få utdelning på det långsiktiga arbetet, och kunnat räkna in åtminstone tre framgångar.

En av dessa är att ordförande Björn blivit rekryterad till en arbetsgrupp inom Stockholms Idrottsförbund (numera RF-SISU Stockholm) som ska arbeta särskilt med anläggningsfrågor för ”Luft, mark och vatten”. Med detta avses idrotter som inte bara använder fasta anläggningar för sitt utövande, utan liksom flygsport även eller i huvudsak använder naturmark, vägar, lufrum, sjöar och hav. Förutom flygsport sitter i arbetsgruppen ledande personer från orientering och segling. Arbetsgruppen har under året samverkat med länsstyrelsen, och det har lett till att vi inbjudits att medverka i länsstyrelsens referensgrupp för framtagande av en regional friluftstrategi. Det här måste sägas vara en stor framgång, och resultatet av att vi varit med och synts och hörts inom Stockholmsidrotten en längre tid. Flygsport får nu en tydligare möjlighet att göra sin röst hörd inom myndigheter och offentliga organisationer.

Inte lika mycket arbete som tidigare har i år ägnats åt den planerade idrotts- och flygsportanläggningen i Bro. Vi har kommit så långt vi tror det är möjligt på egen hand, och så att säga ”kört idrottsspåret i botten”. När de andra inblandade idrotterna hoppade av projektet kändes det inte meningsfullt att driva som ett gemensamt idrottsprojekt längre, utan inriktningen har mer blivit att utforska möjligheterna och behovet av ett nytt allmänflygfält snarare än en regional idrottsanläggning. Ett policypaper togs fram under våren som beskriver förutsättningarna, med utgångspunkt i det läge som rådde när dåvarande Kommunförbundet Stockholms län (nuvarande STORSTHLM) gav upp 2014. Slutsatsen är att utvecklingen på en mängd områden, som beskrivs i pappret, motiverar skapandet av ett flygfält. Arbetet har inte avslutats, men drivs nu på annat sätt, och kommer att förutsätta engagemang från andra aktörer. Det nämnda pappret kommer att användas som underlag till en artikel i KSAK:s tidning Pilot Briefing.

I stället ser vi ut att vara på väg att lyckas med två andra stora anläggningsprojekt.

Det ena är ett flygfältsprojekt för motorflyg. En ny förening med motorflygare som i huvudsak har sin bakgrund på Barkarby Flygfält etablerar sig på Vassunda flygfält öster om Knivsta. Genom våra kontakter i Stockholmsidrotten har vi engagerat Skanska i att avsätta sten- och jordmassor till att förstärka flygfältet i Vassunda som under delar av året är otjänligt eftersom det ligger på låglänt mark nära Mälaren. Med den förstärkning av flygfältet som massorna från Skanska kan medföra bör flygfältet bli brukbart året om.

Det andra är skapandet av ett flygsportcenter på tidigare Barkarby flygfält. Under våren gjorde Stockholms Flygsportförbund själva den besiktning av byggnaderna på hangarområdet som kommunen enligt skötselbestämmelserna för naturreservatet på området skulle gjort. I besiktningensprotokollet föreslog vi, byggnad för byggnad, vilka som borde rivas (flera var redan borta) och vilka som borde bevaras. Kommunen biföll vårt förslag till 100 procent, och under senhösten genomfördes den föreslagna flytten till nya lokaler för de föreningar som är verksamma på Barkarby. Hangarområdet är nu i övrigt rivet och avstädat. På ”Barkarby Flygsportcenter” avser vi att skapa en flygsportmiljö för i första hand skärmflyg, hängflyg, modellflyg och ballong. När de stora infrastrukturprojekten i området avslutas finns förutsättningar för mer. Det vore ingen omöjlighet att hoppa fallskärm och segelflyga i området, åtminstone som uppvisning vid enstaka tillfälle, för att synas i bebodda trakter.

Övriga anläggningsfrågor har i huvudsak berört skärm- och hängflygbackar och modellflygfält. Här handlar det mycket om ”fotarbete”, att genom besöka kommuner och markägare säkra och utveckla flygställen som saknar status av idrottsplats och därmed skydd mot exploatering.

Under hösten inleddes en runda föreningsbesök som kommer att fortsätta under vintern och våren. Vi har inlett med motorflygklubbarna.

Vi har varit närvarande vid samtliga möten för specialidrottsdistrikt (SDF) på Stockholmsidrotten, däribland anläggningskonferensen i november där Björn och Stefan deltog.

En undersökning har inletts om förbundets gränser. Stockholms Flygsportförbund har av historiska skäl samma gränser som idrottsdistriktet, vilket är Stockholms län MINUS två kommuner i norr (Sigtuna och Norrtälje) som tillhör Uppland, och två kommuner i söder (Södertälje och Nykvarn) som tillhör Södermanland. I dessa kommuner finns föreningar som har eller önskar ha ett närmare samarbete med Stockholms Flygsportförbund. Dessutom är länsgränserna alltmer irrelevanta för flygsport i Mälardalen. T.ex. så har åtminstone fyra betydande stockholmsföreningar sina anläggningar i Uppland, och många stockholmare är medlemmar i föreningar med hemvist och anläggningar i Södermanland. Samtal har förts med RF-SISU Stockholm och med Svenska Flygsportförbundet i frågan, och under 2020 kommer vi att ta initiativ till samtal med företrädare för de inaktiva flygsportdistrikten i Uppland och Sörmland om former för samverkan. En utvidgning av flygsportdistriktet är en tänkbar väg. Detta föreslogs i en utredning som Svenska Flygsportförbundet redan gjort två gånger, 1981 och 1998, utan att det då skedde någon förändring.

Ekonomi

Förbundet gjorde ett planerat underskott på 9 879 kr under året. Intäkterna på 31 461 kr kommer främst från Stockholmsidrottens SDF-stöd, medel som ursprungligen kommer från Region Stockholm.

Utgifterna består i huvudsak av arvode till arbetande ordförande, kostnader för styrelsens möten och ett resebidrag till en ung deltagare vid drömar-VM i Kina. Det är egentligen inte förbundets uppgift att dela ut verksamhetsbidrag eftersom de pengar vi får in är avsedda som organisationsstöd, men i detta fall gjorde vi ett undantag då det gällde en mycket ung utövare.

Tillgångarna vid årets slut var 95 405 kr.

SDF-stödet görs om till 2020. Det blir liten ökning till 30 tkr om året för vårt förbund. Vi hade hoppats på mer, men våra föreningars låga andel medlemmar i LOK-stödsålder (7–25) placerar oss i den lägst rankade kategorin distriktsförbund, och vi får därför bara det lägsta grundbidraget.

Den ansökan om fondmedel som vi riktat till fonden för särskilda flygsportmedel har fortfarande inte behandlats av fondens ansvariga, vilket är mindre tillfredsställande. Vi har fortfarande förhoppning om att kunna få en förstärkning av ekonomin från fonden.

Stockholm i februari 2020

Styrelsen för Stockholms Flygsportförbund